

Men alligevel synes jeg, at jeg kender ordførerne så godt, så jeg kan mærke, at der er et dybt engagement. Man er glad for at gøre en indsats for naturen og miljøet, og det er altså decimalerne, vi begynder at diskutere. Sådan må det være. Sådan skal det være på et område, hvor man er så engageret; i hvert fald når nogle selvfølgelig gerne vil gøre en ekstraordinær indsats. Jeg har hørt hele vejen rundt, at den ekstraordinære indsats vil alle, og det er altså decimalerne, vi diskuterer.

Der har været noget om de økonomiske rammer. Dem skal jeg vende tilbage til. Først vil jeg gerne sige lidt om også det, som har været nævnt om selve redegørelsen, hvor der måske har været lidt meget med tal, lidt mindre om natur, men alligevel.

Regeringen lægger i redegørelsen op til en række nye prioriteringer i naturpolitikken. Det er nødvendigt, for at vi kan møde de store udfordringer på natur- og miljøområdet, og udfordringerne er naturligvis ikke nye. Hovedudfordringen er, hvordan vi bedst sikrer en rig og mangfoldig natur til gavn for alle danskere. Vi har et ansvar for at beskytte naturen, og vi vil samtidig sikre befolkningens muligheder for at benytte sig af naturen og glæde sig over den. Det er særlig vigtigt, at vi skaber bedre muligheder for, at børn og unge kan opleve naturen og lære at beskytte den. Naturpolitikken skal være et vigtigt led i en samlet bæredygtig velfærds politik for det danske samfund.

Naturpolitikken vil blive tilrettelagt afbalanceret, så der tages hensyn til beskyttelsen af dyr og planter og deres levesteder, til erhvervsudøvelsen i jordbruget og til befolkningens muligheder for friluftsliv og naturoplevelser. Regeringen tager den udfordring op, og den gør det med et højt ambitionsniveau. Målsætningen om, at forringelsen af biodiversiteten skal være stoppet senest i 2010, er et højt ambitionsniveau. Det er den europæiske målsætning, og det er regeringens målsætning.

Der er ingen, der i dag med sikkerhed kan sige, at vi kan nå dette mål. Det skyldes både, at det er svært at forudsige, hvordan naturen vil udvikle sig, og at naturprioritetens succes er afhængig af befolkningens aktive medvirken. Men regeringen arbejder for at nå målet, og vi er kommet godt på vej på en række vigtige områder.

Kl. 12.35

Jeg bliver også nødt til at sige, at der ikke findes lette eller hurtige løsninger på de udfordrin-

ger, vi står over for i naturen. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt, for det ville have været enklere, men sådan er det ikke. Det er det lange, seje træk, der er behov for, ikke smarte hovsalønsninger. De kan blive både dyre og ineffektive og vil ikke vinde forståelse i befolkningen.

Det gælder eksempelvis, når vi skal finde løsninger på problemer med for stor udledning af næringsstoffer til vandmiljøerne, belastning af en række tørre, næringsfattige naturtyper med næringsstoffer, de mange naturområder, der lider under tilgroning eller mangel på pleje samt beskyttelse af en række plante- og dyrearter, der er sjældne eller direkte truet af udryddelse.

En vigtig ledetråd for de kommende års indsats er, at naturpolitikken målrettet og præcist skal leve op til de internationale forpligtelser, Danmark har påtaget sig. Vi er nået langt med en af de væsentligste opgaver i international naturbeskyttelse, nemlig gennemførelsen af EF-direktiverne om habitater og fugle. Danmark har fået fine karakterer af Kommissionen for arbejdet med udpegningen af habitatområdet.

I sidste uge var Danmark til eksamen. Det drejede sig om den sidste store pakke af udpegninger i den såkaldte kontinentale region, og igen fik Danmark stor anerkendelse. Hjemmearbejdet var gjort godt. Det kan vi med god grund være stolte af også i sammenligning med andre lande.

Vi har truffet beslutning om udvidelse af fuglebeskyttelsesområderne på havet, efter at Kommissionen har kritiseret den tidligere mangelfulde udpegning. Jeg skal ikke indlede en debat om det, men det være sagt til dem, der i debatten har sagt meget om, at naturen betyder meget for dem. Men alt det her var noget, der skete under den gamle regering. Lad det så være, men vi har altså sørget for at rette op på det, og eksamenen er bestået. Så også her har regeringen vist, at den tager de internationale forpligtelser alvorligt.

Regeringen lægger vægt på, at naturpolitikken bygger på holdbare dokumentationer, og at den har klare målsætninger. Den skal bygge på samfundsøkonomiske konsekvensvurderinger. Vi skal have mest muligt for pengene. Det skylder vi miljøet, det skylder vi naturen.

Endelig lægger regeringen stor vægt på, at offentlige initiativer og regulering forankres solidt lokalt. Også folks retssikkerhed skal være sikret. Naturpolitikken skal udvikles gennem en åben og grundig dialog. Vi ved det. Holdbare løsninger kræver, at der skabes medejerskab hos lokale